

ספרי' – אוצר החסידים – ליובאוויטש

מאמר זכור – ה'תשל"ו

מאת
כבוד קדושת
אדמו"ר מנחם מענדל

זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע

שניאורסאהן
מליובאוויטש

בלתי מוגה

יוצא לאור לש"פ ויקרא, פי זכור, ט' אדר-שני, היתשפ"ב

יוצא לאור על ידי מערכת
„אוצר החסידים”

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שמונים ושתים לבריאה

שנת המאה ועשרים להולדת כ"ק אדמו"ר זי"ע

©

Published and Copyright 2022 by
LAHAK HANOCHOS INC.

788 Eastern Parkway Suite #408 | Brooklyn, New York 11213

Tel. (718) 604-2610

info@lahak.org • <http://www.lahak.org>

The Kehot Logo is a registered trademark of Merkos L'inyonei Chinuch.

5782 • 2022

Printed in the United States of America

נדפס בדפוס

CH Print & Ship

478 Albany Ave. Brooklyn N.Y. 11203

(718) 771-5000

נסדר והוכן לדפוס

על ידי חיים שאול בן חנה

בדפוס „ועד הנחות בלה"ק"

(718) 604-2610

נדפס בסיוע ולזכות יצחק בן לאה וזוגתו רבקה ויקה בת רחל ומשפחתם שיחיו

פתח דבר

לקראת שבת ויקרא, פ' זכור, י"א אדר-שני הבעל"ט, הננו מוציאים לאור (בהוצאה חדשה ומתוקנת) מאמר ד"ה זכור גו', שנאמר בהתוועדות ש"פ ויקרא, פ' זכור, י"א אדר-שני ה'תשל"ו, הנחה בלתי מוגה.

*

בתור הוספה — מכתבים (תדפיס מכרכי אגרות-קודש שמכינים עתה לדפוס).

*

ויה"ר שנזכה תיכף ומיד ממש לקיום היעוד "הקיצו ורננו גו'", ומלכנו נשיאנו בראשם, וישמיענו נפלאות מתורתו, "תורה חדשה מאתי תצא".

ועד הנחות בלה"ק

ט' אדר שני, ה'תשפ"ב,
שנת המאה ועשרים להולדת כ"ק אדמו"ר זי"ע,
ברוקלין, נ"י.

תוכן המאמר

עמלק בגימטריא ספק – היש ה' בקרבנו אם אין – שבא מצד ענין הקרירות (אשר קרן). והסיבה לזה – הענין דרפידים, שרפו ידיהם מדברי תורה.

הדיוק „רפו ידיהם מדברי תורה” – ענין המעשה שבתורה, גדול שתלמוד שמביא לידי מעשה, והו"ע הקדמת נעשה לנשמע – לימוד התורה בקבלת עול דוקא, שעי"ז הוי' עמו, שהלכה כמותו. וכאשר חסר בענין הקב"ע, אלא ישנו רק ענין ההבנה וההשגה, שהיא בקרירות, אזי יש נתינת מקום לענין דעמלק.

והעצה לזה – זכור גו', שלילות ענין השמחה, עי"ז שהלימוד הוא באופן דכל עצמותי תאמרנה, ערוכה ברמ"ח אברים, יש בלימוד גם ענין החיות והחמימות (אע"פ ששכל מצ"ע הוא בקרירות), ששולל הענין דאשר קרן, והענין דרפו ידיהם מדברי תורה.

בס"ד. ש"פ ויקרא, פ' זכור, י"א אדר"שני, ה'תשל"ו

(הנחה בלתי מוגה)

זכור את אשר עשה לך עמלק גו' לא תשכח¹. הנה ב' הענינים דזכור ולא תשכח שבהתחלת וסיום הפרשה הם ענינים עיקריים בקיום המצוה דזכירת עמלק, כדאיתא בגמרא² זכור בפה ולא תשכח בלב. ומזה מובן שגם הפרטים שבינתיים, הזמן שבו אירע הדבר, בדרך בצאתכם ממצרים, ותוכן המאורע, אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך וגו', הם גם ענינים עיקריים במצוה זו. וכן מ"ש לפנ"ז ויבוא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים³ (לאחרי שויחנו ברפידים⁴) [שהרי תוכן הציווי זכור גו' שנאמר במשנה תורה בסיום שנת הארבעים, תוכנו לזכור מה שאירע ארבעים שנה לפנ"ז, בצאתם ממצרים] הוא גם ענין עיקרי, שהרי מה שנתפרש בכתוב שהמלחמה היתה ברפידים, אין הכוונה רק להודיע מקום המלחמה (דלמאי נפק"מ), אלא לבאר סיבת וטעם המאורע דויבוא עמלק, כמארז"ל⁵ אין רפידים אלא רפיון ידים, לפי שרפו ידיהם מדברי תורה לכך בא השונא עליהם (ויבוא עמלק). וצריך להבין, מה שייך הרפיון מדברי תורה דוקא שבגלל זה בא עמלק, וגם מהו הדיוק שרפו ידיהם דוקא⁶, דלכאורה, כיון שלימוד התורה הו"ע של הבנה והשגה, הרי זה שייך לשכל ומוח שבראש, ולא לידים, ואדרבה, הענין דהבנה והשגה הוא עי"ז שמכניס את עצמו בהלימוד, שלכן צריך למנוע הבלבולים שע"י שאר האברים, ובפרט הבלבול דידיים עסקניות הם⁷, וא"כ, מהו הדיוק דרפו ידיהם מדברי תורה. גם צריך להבין מה שמלחמת עמלק היתה לאחר שאמרו היש הוי' בקרבנו אם אין⁸, כמבואר בפירש"י⁹ סמך פרשה זו למקרא זה, לומר, תמיד אני ביניכם ומזומן לכל צרכיכם, ואתם אומרים היש ה' בקרבנו אם אין, חייכם שהכלב בא ונושך אתכם, ואתם צועקים אלי ותדעון היכן אני, משל לאדם שהרכיב בנו על כתפו ויצא לדרך, ה'י

ואילך).

(6) ראה סה"מ תש"ט שם. שיחת פורים תש"ג, תש"ד (ספר השיחות תש"ג ע' 42).
תש"ד ע' 75).

(7) שבת יד, סע"א.
(8) בשלח שם, ז.

(1) תצא כה, יד"ט.

(2) מגילה יח, א. ספרי שם.

(3) בשלח יז, ח.

(4) שם, א.

(5) מכילתא וילקוט שמעוני עה"פ. וראה

רד"ה ויבא עמלק תש"ט (סה"מ תש"ט ע' 34

אותו הבן רואה חפץ ואומר אבא טול חפץ זה ותן לי והוא נותן לו, וכן שני' וכן שלישית, פגעו באדם אחד, אמר לו אותו הבן ראית את אבא, אמר לו אביו, אינך יודע היכן אני, השליכו מעליו ובא הכלב ונשכו. וצריך להבין מהי השייכות בין ב' הענינים שקדמו וגרמו שיבוא עמלק, האמירה היש ה' בקרבנו אם אין, והענין דרפידים, שרפו ידיהם מדברי תורה.

(ב) **ויובן** ע"פ המבואר במאמרי פרשת זכור (בפרשת בשלח ופרשת תצא)⁹, שעמלק בגימטריא ספק¹⁰, וזהו מ"ש היש הוי' בקרבנו אם אין, שהי' אצלם ספק בדבר. והסיבה לכך שנעשה ספק בדבר, דלכאורה אין שייך שיהי' ספק היש הוי' בקרבנו אם אין, הנה עז"נ אשר קרן, והיינו שההתחלה היא מענין הקרירות¹¹, שהיצה"ר מקרר אותו כו', כמארז"ל¹² כך אומנתו של יצה"ר, היום אומר לו עשה כך ולמחר אומר לו עשה כך, עד שאומר לו עבוד ע"ז, והיינו שאין דרך היצה"ר לומר לאדם מלכתחילה שיעבוד ע"ז, אלא תחילה מקרר אותו כו'. והחידוש בזה, שהרי זה עתה ראו הנס דיציאת מים מן הצור (והכית בצור ויצאו ממנו מים¹³), ובפרט ע"פ המבואר¹⁴ בענין ההכאה בצור דוקא, ולא באבן סתם, שהצור הוא יסוד ומקור האש, וכיון שע"י ההכאה בצור יצאו ונתגלו מים, שהם היפך לגמרי מאש, הרי זה מדגיש גודל הנס. ואעפ"כ הי' לאח"ז ענין הקרירות, אשר קרן. ומדייק בכתוב, אשר קרן בדרך, היינו, שהקרירות דעמלק היתה בדרך בצאתכם ממצרים, שזה עתה יצאו ממצרים, שאז היו בתכלית הקטנות כו'¹⁵, שהרי הוצרכו לצאת ממ"ט שערי טומאה כו'¹⁶ [כמבואר בזהר¹⁷ בענין מ"ט הימים שבין יצי"מ למ"ת, שענינים הי' כדי לברר ולטהר בכל יום שער א' כו', עד שלאחר מ"ט או נו"ן יום (כמ"ש¹⁸ תספרו חמשים יום) הי' הענין דמ"ת], ואז הי' יכול להיות ענין הקרירות של עמלק. ומענין הקרירות נעשה אח"כ הענין דעמלק בגימטריא ספק, היינו, שבתחילה ענין הספק הוא אצלו ברמז [שזהו"ע הגימטריא], דאף שאין הספק בגלוי, מ"מ יש נתינת מקום

13) בשלח שם, ו.
 14) ראה אוה"ת חוקת ע' תתלה. ועוד.
 15) ראה תו"א תצוה (זכור) פד, ג.
 16) ראה זהר חדש ר"פ יתרו. ועוד.
 17) ח"ג צז, א. נתבאר בד"ה וספרתם לכם תר"ל, תרנ"ב. ועוד.
 18) אמור כג, טז. וראה לקו"ת במדבר י, א ואילך.

9) ראה סה"מ תרל"ד ע' קלו. ע' קלט.
 תרע"ח ע' קפט. ע' קצה ואילך. עטר"ת ע' רצד. תרפ"א ע' קעב. תש"ט ע' 65. ועוד.
 10) סה"מ עטר"ת, תרפ"א ותש"ט שם. ועוד.
 11) ראה תנחומא תצא ט. פרש"י תצא כה, יח. סה"מ שבהערה הקודמת. ועוד.
 12) שבת קה, ב.

לספק, ומזה בא אח"כ לספק כו'. וההקדמה לכל זה היא ויחנו ברפידים, שהיו במעמד ומצב (של חני' בענין דרפידים) שרפו ידיהם מדברי תורה, ובגלל זה הי' יכול להיות הענין דאשר קרך, ולאח"ז הענין דויזנב כך כל הנחשלים אחריו גו'.

ג) ובהקדים ביאור דיוק הלשון רפו ידיהם מדברי תורה, ידיהם דייקא, שמורה על ענין המעשה, דהנה, כללות עניני האדם מתחלקים לתלמוד [ובלשון הרמב"ם¹⁹ החכמה, ויש גורסין הדעת²⁰] ומעשה, שהם כוללים כללות עניני האדם [אלא שבזה גופא יש פלוגתא בגמרא²¹ אם תלמוד גדול או מעשה גדול]. והיינו, שבפרטיות יותר נחלק האדם לרמ"ח אברים ושס"ה גידים, שלכן ישנם רמ"ח מ"ע ושס"ה מל"ת²², או להיפך, כפי שהוא באמיתית הענינים, שכיון שבתורה יש רמ"ח מ"ע ושס"ה מל"ת, לכן נעשה גם באדם רמ"ח אברים ושס"ה גידים. אך בכללות יותר ישנה החלוקה לג', ראש וגוף ורגל, שהו"ע הבנה והשגה, מדות ומעשה, ובכללות יותר, הבנה והשגה ומעשה. וכיון שאסתכל באוריייתא וברא עלמא²³, הרי מובן שב' ענינים אלו ישנם בתורה עצמה, שישנו ענין השכל שבתורה, שעז"נ²⁴ כי היא חכמתכם ובינתכם גו', וישנו גם ענין המעשה שבה, שזהו"ע שהלימוד שמביא לידי מעשה, ועד שאמר²¹ גדול תלמוד שמביא לידי מעשה, שגדלות הלימוד היא ע"י (שמביא לידי) מעשה דוקא (כדאיתא בהלכות ת"ת לאדמו"ר הזקן²⁵). וזהו שלפני מ"ת הי' צ"ל הקדמת נעשה לנשמע²⁶, והיינו, שישנו הענין דנעשה, קיום המצוות מעשיות, וישנו הענין דנשמע, הבנה והשגה, ובזה גופא צ"ל הקדמת נעשה לנשמע, שהו"ע הלימוד בקבלת עול. וכשם שלפני מ"ת הי' צ"ל הקדמת נעשה לנשמע, כמו"כ צ"ל גם עכשיו לימוד התורה בקב"ע דוקא, והיינו שמניח רצונו ושכלו וכו' ומקיים מה שמצווים אותו.

והנה הבחינה (פראָבע) שיש אצלו הקדמת נעשה לנשמע היא כשהלימוד הוא לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא²⁷, שזוהי הוכחה שכללות הלימוד שלו הוא כדבעי, ובפרט ע"פ המבואר בהמשך

23) זהו ח"ב קסא, ב.

24) ואתחנן ד, ו.

25) פ"ד ס"ב ג.

26) שבת פח, א.

27) יומא כו, א.

19) בהקדמתו לפירוש המשניות (ד"ה

אחר כן ראה להסתפק). וראה לקו"ש חט"ז ע' 193.

20) ראה לקו"ש שם הערה 11.

21) קידושין מ, ב.

22) ראה זח"א קע, ב. ועוד.

תרס"ו²⁸, שכאשר צריך לפסוק הלכה למעשה, הנה בידעו שע"פ הפס"ד דמסקנת לימודו יעשו מעשה בפועל, ה"ה מתיירא שמא לא יפסוק הדין לאמיתתו, ויראה זו מעוררת כחות חזקים יותר, שנותן נפשו ביותר בהלימוד, ועי"ז מכוין ההלכה לאמיתתה של תורה. וזהו הטעם שאין למדין הלכה לא מפי לימוד כו' עד שיאמרו לו הלכה למעשה²⁹, דלכאורה צריך ביאור, הרי ענין התורה היא הבנה והשגה, וא"כ למה אין למדין מפי לימוד כו', אלא רק מהלכה למעשה, אך הענין הוא, שזהו לפי שדוקא הלימוד לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא הוא תכלית העילוי שבתורה, כנ"ל. ועוד ענין בזה, לפי שכל הענינים צריכים לברכתו של הקב"ה, ובמיוחד ענין התורה, דשמעתא בעי צילותא³⁰, שיהי' הוי' עמו³¹, שדוקא אז הלכה כמותו³², וכיון שאשכון את דכא ושפל רוח³³ דוקא, לכן צ"ל הביטול והקב"ע דהקדמת נעשה לנשמע. ואז נעשה הלימוד באופן דנתן לנו את תורתו, שהתורה נעשית שלו, שנקראת על שמו³⁴ כו'.

ד) **ועפ"ז** יובן הלשון רפו ידיהם מדברי תורה, היינו³⁵, שהחסרון הי' בענין הידים שהו"ע המעשה שבדברי תורה, היינו, שהי' חסר אצלם בענין הקבלת עול והקדמת נעשה לנשמע. ומזה בא אח"כ שנחסר במעשה המצוות, שאף שהשכל שלו בשלימות, מ"מ אינו פועל חוץ ממנו, החל מענין המדות, בחי' ז"א שבאדם, שנקרא חוץ לגבי השכל³⁶ [שזהו אחד הפירושים בענין יפוצו מעיינותיך חוצה כפי שהוא באדם עצמו], כי כל דבר שמחוץ לשכל הוא חוצה, והיינו מדות ועאכו"כ מעשה שהם מחוץ להשכל. וזוהי גם השייכות לענין הקרירות (אשר קרן), דכיון שחסר בענין הקבלת עול והקדמת נעשה לנשמע, וישנו רק ענין ההבנה וההשגה שבתורה, הרי ענין ההבנה והשגה הוא (לא כמו מדות שענינם התפעלות שהיא בהתלהבות וחמימות, אלא) בקרירות והתיישבות דוקא [שלכן נמשלה התורה למים, כמארוז"ל³⁷ אין מים אלא תורה, דיסוד המים הוא קר ולח (כמובא בספרי חוקרי ישראל

33) ישעי' נו, טו. וראה מאמרים שבהערה הקודמת.
34) ע"ז יט, א.
35) ראה סה"מ תש"ט ע' 66.
36) ראה אוה"ת תהלים (יהל אור) ע' תנה.
37) ב"ק יז, א. וש"נ.

28) ע' תקלה.
29) ב"ב קל, ב. וראה רשב"ם שם.
30) מגילה כח, ב.
31) שמואל"א טז, יח.
32) סנהדרין צג, ב. ראה מאמרי אדה"ז הקצרים ס"ע שכו ואילך. ועם הגהות וכו' — אוה"ת יתרו ע' תתצג ואילך. נ"ך ח"ב ע' התקפא.

האמיתיים³⁸]], ומצד הקרירות שבשכל (שאינו פועל במדות ובמעשה כו'), יש נתינת מקום לענין דויבוא עמלק, ויזנב בך את הנחשלים אחריך, אלו שמחוץ לענני הכבוד³⁹, היינו שנמצאים מחוץ לפעולת הלימוד ושכל כו'.

(ה) **והעצה** לזה היא מ"ש זכור גו'. והענין הוא, דהנה איתא בגמרא⁴⁰ אם ערוכה ברמ"ח אברים שלך משתמרת, והיינו, שהלימוד צ"ל באופן דכל עצמותי תאמרנה⁴¹, שכל רמ"ח אבריו חדורים (דורכגענומען) בלימוד שבו מכניס את עצמו באופן דיחוד נפלא שאין יחוד כמוהו ולא כערכו נמצא כלל וכו'⁴², שנחקק בכל אבריו, עד שלא נשאר אפילו נקודה אחת שאינה חדורה בהלימוד כו', ואז משתמרת, שלא שייך ענין השכחה, והיינו, שלימוד זה מגיע בבחי' שעלי' נאמר⁴³ אין שכחה לפני כסא כבודך, כי השכחה שמצד הקליפה אינה מגעת לינק אלא עד הכסא, אך לא למעלה מהכסא כו'⁴⁴. ומובן, שכאשר הלימוד הוא באופן כזה, הנה אף שענין ההבנה וההשגה מצד עצמו הוא באופן של קרירות (כנ"ל), יש בעת הלימוד גם ענין החיות והחמימות, והיינו, שאע"פ ששכל ומדות בכלל הם הפכיים זמ"ז, הנה בלימוד התורה צ"ל הלימוד עצמו באופן של חמימות כו'. וע"ד שמצינו בנוגע לאהבה ויראה, שאף שהם הפכיים זמ"ז, כמו אש ומים שלא ישכנו בכלי אחד, מ"מ, בעבודת ה' אפשר להיות שניהם ביחד⁴⁵. ועד"ז בלימוד התורה, שביחד עם ההבנה וההשגה שהיא באופן של קרירות, צ"ל גם ענין של חמימות כו'. וזהו גם מ"ש⁴⁶ מימינו אש דת למו, שבתורה גופא ישנם ב' הענינים דאש ומים (ימין), אף שהם הפכיים זמ"ז, דטבע האש חם ויבש, וטבע המים קר ולח³⁸. וכן במעשה המצוות, שנרמז בלשון (רפו) ידיהם, לשון רבים, שהם כב' הענינים דסור מרע ועשה טוב, שהם ב' הקוין דשמאל וימין (שהרי כל המצוות הם בימין⁴⁷). ועי"ז שלימוד התורה הוא באופן של חיות וחמימות כו', הרי זה פועל שלא תהי' נתינת מקום לענין דרפו ידיהם מדברי תורה, ובמילא גם לא לענין דאשר קרך.

44) ראה הל' תלמוד תורה לאדה"ז פ"ב סוס"י.
45) ראה ספרי ואתחנן ו, ה. וראה גם לקו"ת ואתחנן ז, ד ואילך.
46) ברכה לג, ב.
47) ראה לקו"ש ח"ה ע' 223 ובהנסמן שם. וראה תר"א צה, ב.

38) רמב"ם הל' יסוה"ת פ"ד ה"ב.
39) ראה פרש"י תצא כה, יח.
40) עירובין נד, א.
41) תהלים לה, י.
42) תניא פ"ה.
43) ברכות לב, ב.

ו) וַעֲיִי הַעֲנִין דַּזְכוּר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ עֲמֶלֶק, שְׁצִ"ל בְּאוֹפֵן שֶׁהֵימִים
הָאֵלֶּה נֹזְכָרִים וְנַעֲשִׂים בְּכָל דּוֹר וְדוֹר⁴⁸, וְכִידוּעַ פִּירוּשׁ
הָאֲרִיז"ל⁴⁹ בִּזְהָ, שְׁכָאֲשֶׁר נֹזְכָרִים כְּדַבְעִי, נַעֲשִׂים וְנִמְשָׁכִים כָּל הַעֲנִינִים כּו',
אֲזִי נַעֲשָׂה הַעֲנִין דַּתְּמַחָה אֶת זָכֵר עֲמֶלֶק⁵⁰, שְׁזָהוּ עֲיִי עֲבוּדַת כָּל אֶחָד
מִיִּשְׂרָאֵל, נַעֲשָׂה אַח"כּ הַעֲנִין דַּמַּחָה אֶת זָכֵר עֲמֶלֶק⁵¹, כַּמ"ש⁵²
מִלְּחָמָה לֵה' בַּעֲמֶלֶק מְדוּרָה דוֹר, וְכֹדָאִיתָא בַּמְכִילְתָּא⁵³ שְׁקָאִי עַל דְּרָא
דַּמְלָכָא מִשִּׁיחָא, שְׁאֲזִ תְּהִי' הַמְּלַחְמָה עִם עֲמֶלֶק בַּפְּשֻׁטוֹת עֲיִי מִשִּׁיחַ
צְדָקְנוּ, בְּקִרְוֵב מִמֶּשׁ.

48) לשון הכתוב — אסתר ט, כח. (51) בשלח יז, יד.
49) ראה רמ"ז בספר תיקון שובבי"ם. (52) שם, טז.
הובא ונתבאר בספר לב דוד (להחיד"א) (53) עה"פ. וראה גם ד"ה כל המועדים
פכ"ט. בטלים חוץ מפורים תשכ"א (סה"מ תשכ"א
50) תצא כה, יט. ע' קלד).

הוספה

ב"ה, ט"ז אדר תשי"ב
ברוקלין

בי"ד מרת זלדה שתליטי"א

ברכה ושלוש!

לאחרי הפסק הכי ארוך נתקבל מכתבה,

ובעת רצון יזכירוה על הציון הקי של כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה
נבג"מ זי"ע, מתאים למה שכותבת, ויהי רצון שתבשר טוב בטוב הנראה והנגלה
בכל הענינים שבמכתבה,

מצילום האגרת.
מרת זלדה: ש"ס מישקובסקי, ירושת"ו. אגרות נוספות אלי' — אג"ק חל"ג אגרת יב'תמוז
(ע' רלג), ובהנסמן בהערות שם.

ובפרט שזה עתה באנו מימי הפורים, אשר בימים ההם ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר, ואין מקרא יוצא מידי פשוטו, ולתקופת הימים בכל שנה ושנה הרי עת סגולה היא לחידוש המציאות כמו שהיתה בפעם הראשונה, וכידוע הרמז במגילה עצמה, והימים האלה (כשהם) נזכרים, (הרי הם גם) ונעשים בכל דור ודור.

בברכה לבשו"ט

מ. שניאורסאהן

ב

בי"ה, ג' אדר תשכ"א

ברוקלין

ברכה ושלוש!

נעם לי לקבל מכתבה מכ"א שבט בו כותבת אשר חזרה לעבודתה בקודש חנוך על טהרת הקודש של ילדי ישראל, אשר כל אחד מהם בנו הוא של מלך מלכי המלכים הקב"ה. ובטח החזרה והכניסה מחדש היא צעד אחר צעד, ואין להתרשם כלל מהקשויים בעבר ואולי גם מאיזה קישויים בעתיד כרגיל בחיי האדם בעולמנו, עולם הזה הגשמי, שבודאי אינם אלא נסיון לראות ולבחון חוזק הבטחון בהשי"ת המשגיח על כל אחד ואחת בהשגחה פרטית. ובטחוני שתצליח בעבודתה האמורה וטוב יהי' לה בענייני, בפרט שנמצאים אנו בחודש אדר חודש המוצלח ליהודים בעניניהם.

בברכה לבשורות טובות

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א

ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר: אסתר ח, טז.
ואין מקרא יוצא מידי פשוטו: שבת סג, א. וש"נ.
וכידוע הרמז במגילה . . והימים האלה . . נזכרים . . ונעשים: אסתר ט, כח. וראה רמ"ז בספר תיקון שובבים. הובא ונתבאר בספר לב דוד (להחיד"א) פכ"ט.

ב

חזרה לעבודתה בקודש: ראה אג"ק ח"כ אגרת ז'תקנו.
בחודש אדר חודש המוצלח ליהודים בעניניהם: ראה תענית כט, סע"א ואילך. מג"א או"ח סתרפ"ו סק"ה.

לזכות

התמים **ישראל ארי' ליב** שיחי

לרגל הכנסו לעול המצוות

כ"ד טבת ה'תשפ"ב

ולזכות אָחיו ואחיותיו

שיחיו לאריכות ימים ושנים טובות

נדפס על ידי ולזכות הוריהם

הרה"ת ר' **יוסף חיים** וזוגתו מרת **נחמה דינה** שיחיו

קאנטאר

ולזכות זקניהם שיחיו